

Sy-li spēwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njech ty spēwaš,
Swěrnje dželaš
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech éi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske kopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Smolerjez knihicziščežerńi w Budyschinje a je tam ja sčtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Estomihi.

Jan. 4, 19—30.

Wopomńmy słowo Ebóžnika: „Bóh je Duch, a sčtóz
dže so k njemu modlicž, dyrbi so w duchu a w prawdže
k njemu modlicž.“

Bóh je Duch,

duž dyrbimy 1. so w duchu k njemu modlicž,

2. so wot Ducha do wscheje wěrnosće wóđicž
dacž.

1. Bóh je Duch! Jako džeczi smy tónle schpruch
hizom wukli. Ale smy jón tež srosymili? Bóh je Duch,
tón dokonjany, to šwětko, w kotrymž žana čěmnosć njeje.
Wón je Duch, kiž naschemu duchej napschecziwo steji. Duž
dyrbisč so k njemu modlicž w duchu, jako k Duchej
s twójim duchom. Chzelch-li so k njemu modlicž, dyrbisč
so posběhnyč wšche tuteje čěmneje hrěschneje semje
k čistemu šwětku, w kotrymž Wótž bydli. Ty jeho nje-
šměšch k šebi dele čahnyč, ale dyrbisč so posběhnyč
k jeho šwjatemu woblicžu. Mny šebi nješměmy jenož na
pohanow myšlicž, kiž psched šwojimi pschibohami klecža,
niz jenož so džiwacž samaritškej žonje, kotraž ma město mod-
lenja sa najwážnišche, ně, pomyšlmy šebi tež, kať wjele
šwonkowneje Božeje šlužby je tež mješ nami. Je dha nje-
dželka Boža šlužba tež pola wšchitkich modlenje k Bohu
w duchu, špodobna psched wšchewódomnym Bohom? Sčto
čěhnje tebe do Božeho domu? Lubosć k Bohu, žedženje

po nim? abo morwe šwucženje? Šduž so w Božim domje
pošydnyšch, prošysch ty wo Bože žohnowanje k šwojej
nutrnosći? Ty šherlusch šaspěwašch, šacžuwášch tež, ščtož
ty spēwašch? Ty pošluchášch na předowanje, ale šy tež s duchom
a s wutrobu pódla abo šhodža twoje myšle druhdže?
Wopomńmy, so je wysche naš wšchewódomny Bóh, ko-
trehož wóczko naš pschewodža na wšchitkich našchich pucžach.
Bóh je Duch, duž dyrbimy so podacž s našchim duchom do
Božeho Ducha a wšchitko, ščtož naš wot njeho džěli, ša-
bnyč, so bychmy jemu šamemu živi byli. To je modlenje
w duchu.

2. Wot Ducha pať dyrbimy so tež dacž do wscheje
prawdy, do wscheje wěrnosće wóđicž. Tak modlimy so
k Bohu w prawdže. Pohladajmy na Ebóžnika pschi ša-
šubowej studni! Wón se šwojim duchom šamaritšku žonu
do wscheje prawdy wóđi. Wón jej wotkrywa jejne žyle
žiwjenje s jejnymi hrěchami, so by ju k pošucže domjedł a
lacžnosć po šbožu w nej wubudžil a tak ju pschewodžal na
pucž žiwjenja. To je najwjetičhe žohnowanje Božeje
šlužby, so našche modlenje tež ploda pschinješe w našchim
žiwjenju. Ach, so bychmy so tola kručže pruhowali, ščto
šy našche Bože šlužby hódne psched Bohom, kať wjele na-
šchich modlitwow je njewěrných. Šduž našche žiwjenje to
štare wostanje, hduž žadny plód so njepokasuje, potom
njeje wěrne a prawe. To pať je prawa Boža šlužba,
kotraž šchescžijana pošhila, na jeho šlabosć dopomina,
k pošucže wubudžuje, ale tež s Božej hnadu s nowa
trošchtuje, psches štarosće a čětpjenja šwěta pošběhuje,

ŧ nowemu žiwjenju pohnuwo, ŧ nowej ŧwěrnosczi w pomow-
lanju poŧylnjuje. To wopomniwy woŧebje nětko pŧchi ŧpo-
czatku ŧwjateho pōstneho czasu:

Boh je Duch, a ŧchtōž chze ŧo ŧ njemu modlicz,
dyrbi ŧo w duchu a w prawdze ŧ njemu modlicz.

Samjeń.

Rŧchiž.*

Gorje do Jerusalema.

ŧlōŧ: ŧlaj, człowcze, Bože jehnjatto! —
ŧ Jerusalemej wobrocźmy
Nětk ŧ duchu woczi ŧ nowa,
Na pucz ŧo ŧa nim podajmy,
Niž naŧcha wōn je hłowa!
Naŧch Ebōžnik ŧesuf ŧ ŧmjerczi dze
ŧ je ŧmjercze naŧ wumože,
— D to je luboscž Boža!
Do poklecza ŧa naŧ ŧo da,
Niž kraŧnoscž pola Wōtza ma,
ŧso wŧcheho ŧminje ŧboža! —

ŧchtōž luboscž pōsnał Božu je
ŧ nam wbohim hrěŧchnym ludžom,
Niž roŧtornhła njebo je
ŧ pyta naŧ nětk wŧchudžom,
ŧōn pokornje ŧo poklonja
ŧŧched ŧlōnzom ŧwojoh' žiwjenja
ŧ ŧ luboscžu ŧo hori
Tu ŧ ŧsrēdnikej a Ebōžnikej
ŧ ŧwěrnom' duŧchowpaŧtŧrjeje,
Niž ŧmjercz dže ŧa naŧ mori.

D džeczi ŧ Boha ŧbožowne,
We ŧwjatej ŧŧchczenžy jemu
Wŧchaŧ ŧwjecžene, — nětk džatowne
ŧso ŧtajeje na pucz ŧ njemu!
ŧso wotrjekćcze wŧchej ŧhrobłosczi,
ŧso ŧ njemu džeržcze w ŧwěrnosczi;
Wōn pŧhecželnje waŧ woła! —
Duž jom' ŧo ŧwjecžcze wopravdže;
Waŧ wuŧwjecžicz ŧam ŧa ŧebje
Chze ŧnjes a waŧcha hłowa! —

Jerusalem je njebjeski
ŧam wotewrił ŧo ŧ nowa, —
ŧam ŧ ŧbōžnej Božej kraŧnosczi
ŧso dže je ŧylŧow doła
ŧŧches ŧŧchiž a ŧmjertne bēdženje
Tu na ŧwēcze, hdžež w zuŧobje
ŧy hiŧcže pŧchewamy. —
Jerusalem njech wostanje
ŧam Boži — žiwe žedženje;
ŧam herbŧtmo wēcžne mamy! —

U.

* ŧ knižki „ŧŧchiž a trōna“.

Pacžnoscž po mammonje.

Wobras bēŧche widžecž: Dwaj ŧhudaj hōlžaj boŧy, kiž ŧtaj po
pucz w dobrym mērje hromadže pŧchishłoj, lēžitaj wuhladaŧŧchi
ŧwětlu hriwnu w prōŧche, na pucz ŧo ŧa nim nacžahujo. W hro-
madže ŧtaj, pjenjes wuhladaŧŧchi, ŧa nim hrabłoj: kaŧ nahle je
płomjo žadoscže a ŧleje požadliwoscže ŧo w nimaj ŧapaliŧo, hłaj,

kaŧ je jedyn drugeho ŧa wloŧy doŧahnył, a tōn jedyn ŧ mozu ŧa-
dwēlowanja ruku drugeho džerži, kiž je ŧa ŧwětlym pjenjesom wu-
pŧheŧtrjena. Groŧna žadoscž, kiž dobył ŧbudži, ŧo na młodych
woblicžach wosnamjenjuje.

To je w małym wěrnym wobras wohidneho bēdženja wo pjenjesy.
Naŧch czas jich wjele tajlich podawa. ŧla požadliwoscž po ŧamo-
ženju a wužiwaniu czēla je jich wjele, ŧamožitych a njeŧamožitych,
do džiwjeho hnacza ŧtorhnyła, a wŧchē nadobne czucza ŧaduŧnyła.
Ničzo człowjeka taŧ hrubeho njeŧcžini kaž mammon.

ŧa ŧatraschaze waŧchnje je ponōrjenje ŧnateje lōdže na morju
pokasało, kaŧke wopory nječucžiwja ŧebicžiwoscž žada. Wjazy dnyli
800 žonow a džeczi ŧwoje žiwjenje ŧhubi. ŧ ŧchto bē wina? Lōdžne
towarŧtmo, kotremuž lōdž ŧluŧchēŧche, bēŧche se ŧanjerodženoscžu
czicže njeŧhmanu lōdž wužilo, a tu ŧamu wŧŧche teho hiŧcže hacž
najnedoŧahajžy wuhotowało. Mužŧtmo njeedoŧahacze a bēŧche
ŧ wjetŧcha žyle njeŧhmane. Lōdž bēŧche hubjena. Mužŧtmo nje-
bēŧche, kaž budžiŧche nuŧne bylo, žane ŧwucžowanie w haŧchenju
mēlo. Žadny tych wuŧhowarŧŧich czōłmow njebu dele puŧchcženj.
Wuŧhowarŧŧe rhyli njebēchu prawje pjelnjene. Lōdžne towarŧtmo,
jenož po ŧemŧlich doŧhodach žadoscžiwje, bēŧche ŧ hrěŧchnej lohko-
myŧlnoŧcžu jej dowērjene człowŧŧe žiwjenja na hracžki ŧtajilo. Nje-
dyrbi tajki žalōŧny podawŧ ŧwēdomnja wŧchēch po mammonje lacž-
nych se ŧparnoŧcže wubudžicz?

W ŧymŧkim czasu.

(Dwaj ŧonettaj.)

ŧdyž ŧyma ŧŧchēŧka, howri, wichori,
ŧsnēh mjecželojty ŧ njebjes pada, wēje,
ŧdyž w nahich haŧŧach hroŧny wētr drēje,
Dha ŧpominam ja na czas nalētni.

ŧa w duchu widžu, kaŧ ŧo ŧeleni
ŧaj, lufa, ŧahon, kaŧ wŧcho rjenje ŧcžēje,
ŧaŧ ptacžki ŧpēwaju a ŧlōncžko hrēje,
ŧaŧ kōžde ŧtworjeńcžko ŧo wjeŧeli.

ŧso potom praŧcham: Džeržich, wutroba,
ŧy twjerdže nadžej, dowērjenje, wēru,
ŧdyž ŧo cže dōtkla jēra tyŧchnota?

ŧdyž ŧylŧow ŧhelich picž maŧch ŧ poŧnej mēru,
ŧa tehdy moży twoja dowēra,
Tež troŧchtnje ŧhladowacž do pŧchichoda?

* * *

ŧchto praŧcham ŧo? ŧlej, wbohu wutrobu
ŧu huŧto blaŧnje jima poŧtrōženje,
ŧdyž njewjedra ŧo bliža ŧa žiwjenje
ŧ cžeŧke horjo budži ŧrudobu.

ŧo ŧchiž ŧy ŧ žohnowanju doŧtał tu,
To ŧpōŧnawaj a njeŧpuŧcžcz dowērjenje!
ŧži pŧchinjeŧe twōj Ebōžnik wumoženje,
Niž džēŧche do prjedy czēt czernjomu.

D njeŧapomū ty wēcžne nalēcžo
ŧam w Salemje, hdžež wŧŧŧche klineža pŧalmy
ŧ rōže ŧbōžnoŧcže ŧtu rjenišcho.

ŧo ŧiwaju tam njeŧmjertnoŧcže palmy,
To wēt, dha po ŧŧchižu a po horju
ŧži junu ŧbōžne jutry ŧŧhadžeju!

K. A. Fiedler.

Syma.

(Bofraczowanie.)

Husto po zylch dnjach wétr howri a fnéh dže. W pustym dole je džiwi sméščk a bitwa. Kaž mórske žołny honi wicheriza wyšofe fnéhowe czary po runinje mjeczó a nakopi šepje kaž murje a šezény.

Kruta džiwiža a dajata šmjertniza je syma wošebje w hórskich krajinach. Husto hižom w oktobru stupa wona tam i Alpow do horow dele. Něčki samjerfnu, wodospady sprostanu na hymnej skalinje k móžnym stolpam; jeno tu a tam, hdžež šo wétr stajnje sa- storfuje, wostanje róžk bjes fnéha. Š prózu šdžerži šebi paštyč šezéžku k derje wobarnowanej hródbži, i prózu pytaja šebi džiwiže šury, kiž šu husto w čašbu mjeczela do Božeje wole na jemi šedžo wostale a šo šawécž dale, wokoło šamotnych šynowych bróžniczkow šornjatko, mješ tym šo lohližy, wjewjeržy, mordarje, šajazy a liščki ša džiwi hdy šwoje jamy wopuščeža.

W alpowskich wšach leži fnéh w podobje wyšofich murjow; poboczne doły šu šawéte, a wobšhad je tam husto žyle pšchetor- hnjeny; i prózu šo drohi čžište džerža. Š motylkami, šopacžemi a šanjemi dyrbi šnjes pšchirody pšhecžiwó šymje wojowacž a ju pšchewintyč pytačž, kotraž čžašto ša jenu nóž, haj ša mačo hodži- now jehó džéko šanicži a jehó prózu k hamibje šezini. Šošdže na horach ranje šwita a šwétlo runa šo bóle šrudnemu šmértanju, dnyžli békemu dnjej. Šedy je pošodnjo nimo, šastupi šašo čžma. W nožy ropotaja jěšory, mjeršnjenje šchžépi šfakty a šchtomy, a tak někotre ptacžatko nadešdžemy morwe a wonémjene. Na štary fnéh šo pšchezo šašo nowy dele šypa, pač w čženkich šlěbornych lódkach, pač w móžnych čžwakach. Šróšbna je na Alpacž wěženža; wobydleč runiny njemóže šebi to pšchedštajicž.

Šajprjedy je wšcho čžicho; žane liščicžko šo njehnuje; njebjo je šchere; na horach wišy njewjéšela mhłowina, čžim wyššchjo, čžim čžémnišcho, kaž tołsta šurjawa. „Wostań jow“, pšchwoła šwě- domy pucžowarjej; „dołho tracž njebudže, dha pšchidže wicher a štraščna wěženža.“ Š dobom stanje šo štorč, šo žyła šhžža šarži, wot ponožka hacž do pinžy. Štyki ropotaju, tšěšny šryw šo dele šypa; lohki wuheč šawostaji wicheraj šwój pomjerč. Šucžowarja šapšchimnje a jehó nahle wobwjertnje. Šyžazy želaznych hłošow šapocžnu wucž; kóždy wjerščk hory ma, kaž šo šba, šwoje wošebite hšélo, kóžda wužlobina šwoju wošebitu wobžarowatu žaločž. Ššrijedža do tutych hłošow klineži kaž helške wošchžerjenje. Wicher je, kiž je štorčami kaž helški djaboč wšchudžom wokoło jěšdži, jako čžyžł pošlednju hodžinu pšchipowjedacž. Šeho roš- šlobjenym štorčam šo ničžo napšhecžiwicž njemóže. Wón honi šepje w hromadu, šo šo kaž šněžiny pšches pucž wala a jón ša- šypaju, abo wón šdunje šněhi se šemje, šo tam lud wuhladyje, hdžež je wšomiknjenje prjedy hišččže husta, bėla fnéhowina ležala. Šotom wupraška šašo, jako by šapochi i štrjudami bič, šo wšcho šruncži, wjercžinu šněžinkow a wótrohranithy lódkow, kotraž wšcho šobu štorčnje, šchtož do jeje štrašneho kužola pšchidže.

Šėda wbohemu pucžowarjej, kiž šo won šwaži. Šhwatajzy hotuja čžémne možy jemu jehó čžělnu plachtu. Na žylym čžéle tšchepjetajo a i krejčerwjeny wotwobrocženy woblicžom džerži šo wón twjerdže štejo šija, potom kracži šašo někotre krocžele dale; nětk padnje, šebjerje šo šašo na nohi, padnje šašo. Nětk šwoje šamóženje prjecž čžibnje, šo by jeno hoče žiwjenje šdžeržal. Wón woła po pomožy; wošchžerjejo wotmolwja jemu wicher. Wón pošladnje horje, žehliwe šchtrč šo jemu mješ wocži šuwaju; hišččže jedyn ras šo wón šmuži a wójuje pšhecžiwó šašakloščži žiwjelow; šezéžka a pucž štaj šo šhubiloj; jehó šmyška šo mēšchaju; wón je kaž šlepny, bjes pomjatka. Š wuwokanjom: Šnježe Šožo, ja wjazy njemóžu! wón do fnéhoweho rowa šam padnje. Šlucžnoščž, ša- šparnoščž jehó pšchewošmjetej; lohka šmjercž jehó šapšchimnje. Šeho

pošlednje šdychnjenje wotšyncži; wicher dale wuje a pšchitryje se šněhowej hórku čžéko. Ššchichodne nalécže namaka šofar morweho, kiž je hišččže derje šdžeržany.

(Ššoncženje pšchichoduje.)

Čłowjek myšli, Šóh wodži.

(Bofraczowanie.)

„Šchricžka šapali wjēš“, praji pšchifłowo. Šo šo pač i jeny do bom njestawa. Šchricžka šo dołho žehli, hacž napošledč wétr na nju šaduwa, šo plomjo nastawa, kotrež wšchitko i možu šezjerje. Na podobne wafchnje ma šo i čžłowškej wutrobu. Dołho šo šla myšlicžka w nej helcži, hacž napošledč pšches něšajke šwon- towne nawabjenje i njeye ške prjódšwacža a ške škutki nastawaju.

Šako bėchu Ššeršchžy i młyna, šedžachu młynkežy i mērom. Šaňža a jeje macž plakašchtej, hólžy prajachu, šo bychu tež radny šobu do Ameriki čžahnyli; młynkež nan pač žaneho šłowčžka nje- rjekny. Šemu to, šchtož bė Ššeršch prajil, kaž šamječ na wutrobje ležesche. Šemu šo šdajche, jako by tón žyle prawje mēč se wšchēm, šchtož bė wo dawanju a pšchichodže šwojich džéčži rēcžal.

Hdy by młynč trochu mudrišchi byč, dha by wón Ššeršchž kšótra i lohkim mohł pšchewšedčicž, šo prawje nima. Wšchaf wón šam, jako šo ženjesche, to šamóženje njemēšesche, kotrež nětk wob- šedžesche. Ššches pilnoščž, džélawoščž, špróžniwoščž a Šože žohno- wanje bė wón dobyč, šchtož mēšesche. Šak bychu šo jehó džéčži tež šadžeržecž trjebače, dha njebychu žaneje nušy mēle; bėchu wšchaf hewal derje wotčehnjene. Šle wón to njewopomni; wón njebė doščž dohladny; wón bė šprawny a dobročžiwny muž, ale niž mudry. Šeho dla jemu ta myšlicžka pšches hłowu džéšche a we wutrobje šo hibasche, hacž dha njebny tež ša njehó šěpje byčlo, šo by wšcho tudy pšchedal a šobu do Ameriki čžahnył. Š temu pšchidže dwoje, šchtož jemu wulke štarošče čžinjeschje a jehó žalošnje hrjebasche. Šo jene bė to, šo bė šebi w pošlednim čžašbu něšchto pjenješ wóžčicž dnybjač, šo by mohł šwój młyn wuporjedžicž! Šchtož bė šebi šam nalutowal, to njebė jemu k temu došahnyčlo, a bė šebi tak 400 toleč dołha nacžinič. Šofelž pač njebė ženje žaneho dołha mēč a tež žana nadžija njebė, šo budže jón bórny šašo wot- placžicž móž, dha šebi wón čžéžke štarošče čžinjeschje. Šižom někotre lėta ša šobu bė hubjene žně mēč, a nalėto šašo šapocžeschje mokre byčž, šo šnyy rjane njestejachu. Š jeny šłowom, tón dołh jehó w myšlach hrjebasche, šo bė pošny njespołojnoščže.

Šo druge pač, šchtož bė šo jemu štalo, jehó hišččže bóle mjeršasche. Šeho jenicžka džowka Šaňža bė k žeritwje šrača a wón šebi myšlesche, šo šwojeje rjanošče a pėknoščže dla bohateho bur- šteho šyna ša muža doštanje. Ššesche tež we wšy wulki bur, Šulkež Šurij, kiž mēšeschje najwjetšche kublo a dofelž bė ryčtar a gmejnski prjódštejer, we wulkej čžescži štejesche. Šón mēšeschje jenicžkeho šyna, kiž bėšche drje dobročžiwu dušcha, ale šmjercž hrošny. Wón bė horbaty, mēšeschje čžerwjene wlošy, šchěhalej wocži a šchitwej nošy, šo šo lohžy žana holža do njehó šalubowala njebny. Šedyn džerč teho nan, Šulkež Šurij, k młynkej pšchidže a mješ druhim tež wo tym rēcžeschje, hacž dha njebny jehó šhnej šwoju džowku ša žonu dal. Młynč šo nad tym wjēšesche, hdž tutu rēcž šhšeschje, a ryčtarjej šlubi, šo čžze prjedy se žinu a a i Šaňžu porēcžecž. Šo šo jemu šdajche krašna wēž byčž, mohł-li šwoju jenicžku džowku tak wudacž. Šulkež Šurjowy šhny drje bė hrošny kaž nóž w džerje, ale wón bė tola dobročžiwny hólž. a bė jenicžki herba šwojeho nara, kiž wulke burške kublo wobšedžeschje a mēšeschje wšchje teho hišččže wjele pjenješ na dani štejo. Ši, prajeschje Šžornatež młynč pšchi šebi, hdy by šo to čžiničlo, dha byč jenu štaroščž se šchije mēč, a moja jenicžk džowka by na- najšěpje šastarana byčla!

Bo rozręczowanju i Kulkez Surjom mlynt se žonu porěča a jej wščitko, sčtož tu žentwu nastupa, wupowjeda. Sčto pak ta praji? „Ty chzešch našču rjanu lubošnu Hańžu tajtemu njebolakej brasecziciz? Ty chzešch ju, kotraž hiščeje czaša došč rjenišcheho bohateho namoženju dostanje, rychtarjez horbatemu hólzei dacž? ja cze prošču njeczni to! Za wem, so jeha snješč njemóže. Ty ju tola njebudžešch k temu nufowacz? Njeměšch dha, so nufowana lubošč njetyje? A hdžež žana lubošč mjes mandželstimaj njeje, tam tež njemóže žane sbože kčžecz. Puschcz tajtu žentwu i myšlow! Za pak chzu i Hańžu porěczecz.“ — To wona sežini a tuteje žentwu dla i Hańžu rěczesche. Ale kaž bē wěščezika, tak so sta. Hańža płašasche i žylej schiju a prajesche, so so nihdy njecha i tutym rychtarjez hólzom ženicž, byrnjež tež tyřaz krocž wjazy pjenjes mēl, so jeha njemóže snješč a so je so mjelcžo i jenym druhim šlubila.

Njedaloko mlyntez stejese mała kžezka, kotraž khudej, hubjenej a khorej wudowje šluschesche. Ta mējesche jenicžkeho šyna, i mje-nom Michal. Tón bē runje srosčeny rjanu pachol a k temu po-božny, pilny, dželawy a pōzcžimy hólz. Sčtož k jeha najwošeb-nišchej khwalbje šlužesche, bē to, so se wšchej džeczazej lubošču a šwernošču šwoju khoru a wobstarnu macžerku hladašche a šastarowasche. Sčtož šapluži, to jej da a hdž bē njedželski džej, so móžesche se šwojeje šlužby, dha bē pola njeje a jej i Wožeho šłowa cžitašche, mjes tym so mējachu druhy hólzy i holzami w korcž-mje na rejach šwoje wješele. S tym bē so Hańža sešala, teho i žylej wutrobu lubowasche. Hacž runje hušto hromadže njerěczesčtaj, dha tola wobaj derje wjedžesčtaj, so wščať mataj so lubo.

Sako něť macž, kotraž wo tym ničžo njewjedžishe, i Hańžu wo žentwje i rychtarjez horbatym hólzom, kotruž by nan radu widžal, rěczesche, wufna so jej wona, so niłoho njemóže lubo mēčž, khiba jenož Horatez Michala a so so ženje ženicž njesechze, hdž teho njedostanje. — Macž pak to nanej wupowjeda a tón so na to roshněwa. Teho hordoščž so hibasche, wón to ša hanibu džeržesche, hdž by šwoju rjanu džowku khudemu hólzei dať. Nihdy a nanihdy ja to njepšchidam, wón wotrěča. Za ju njecham k žentwje i rychtarjez hólzom nufowacz, ale na žane waschnje tež do teho njewolu, so by šebi moja džowka, kotraž móže bohateho bura dostacž, proščeřskeho hólza brala!

Tale wēž pak bē to druge, sčtož mlynta w myšlach hrjebasche. Hańža i žylej wutrobu khudeho Horatez Michala lubowasche, a bohaty Kulkez Surij, hdž bē mlynt prajit, so Hańža wo jeha šyna njerodži, so jemu wufmja, so je tak hlupy nan. To wščitko mlyntej kaž cžerń we wutrobje kałasche, a tón wón wutorhnyčž njemóžesche. Teho dla to žadanje w nim roščesche, so by do Ameriki wuczahnyť.

(Wšchichodnje dale.)

Dopomnjecze.

O dopomnjecze, tak ty cžěpnisč wutrobu,
Kať i tobu nowa bōl so do nej šyje!
Ty rēka šy, kiž we wutrobje po czašu
Šej šwoje rěczniščczo pschez hłubje ryje!

F.

Wšchelake i bliska a i daloka.

— Duchowne město we Łupoji, kotrež je so psches pschepadženje knjesa šararja Wiczežka do Wōšlinka wupróšnilo, so w bliščim czašu i nowa wobšadži. Kaž šlyšchimy, chze wōjniske ministerstwo i džiwanjom na duchowne šastaranje Łupjanskeje wošady, dofelž

žaneho šerbskeho kandidatu w tu khwilu njeje, knjesa kandidatu Šaplerja, kotrež wot Michala jako dobrowólnik w Budyšchinje šluži, něťko i wōjška puschcziciz, so mohť jako duchowny we Łupoji šastupicž. To je jara džatahōdne, so luba Łupjanska wošada šako šwojeho dušchowpastyrja dostanje.

— W bliščim czašu so knjes duchowny Šschizan jako šarar do Kotez pschepydli. Kaž šlyšchimy, budže wón 17. februara psches knjesa tajneho žyrkwinskeho radžicžela Meiera do šwojeho noweho šastojnišwa šapokasany. Tu šamu njedželu so tež jako nowy pomocny duchowny w Budestezach knjes kandidat Wōjž se Židowa šapokasa.

— Wukalańske wōlbny šu so po žylym němškim kraju mēte. Kaž pschi hłownej wōlbje je tež našch lud pschi tutej wōlbje pokasať, so šteji we wōtcžinskej lubošči k šwojemu wōtznemu krajei a so kručze wustupi pschecžimo wšchēm powrōczazym šchczuwarjam, kiž chzedža porjad podrywacz a wēru našchemu ludej i wutrobny wutorhnyčž. Wošebje krašnje a jašnje je so tale lubošč w Šerbach wopokasala. W prjedawšchim khěžorstwowym šejmje bēšche najprjedy našcha Šalka w 22 wōlbnych wokrejšach wot i žyła 23 wōlbnych wokrejšow wot šozialdemokratow šastupjena. Šenož Budyšto-Šamjeński wokrejš mējesche wōtcžinszy smyšleneho šastupjerja knjesa Šrafu w Wiskopizach. Pschi nětcžishej přenjej wōlbje 25. januara je so šozialdemokratam hnydom 7 wokrejšow wotdobhťo a w 8 wokrejšach mējesche so 5. februara wukalańska wōlba. A našch šalki lud je krašne dohčže džeržal 5. februara. Wšchitke 8 wokrejšow šu so šozialdemokratam wotdobhťe a žadny jenicžki šozialdemokrata njeje so we wukalańskej wōlbje w Šalkkej wjazy wufwolit. S mulkej radošču je našch šalki kral wo tymle wukalańcu wōlbny šlyšchal a šwoje mulke šradowanje nad šalkkej šwernošču wuprajit. Do žyła po žylym němškim khěžorstwje šu šozialdemokratojo pschi wōlbje 36 wōlbnych wokrejšow šhubili, w Šalkkej šamej 15. Bohu budž džak, so je wutrobny našcheho luda wjedť k prawemu šwētku, kotrež je cžěmnošč njewēry a powrōčenja tudy šjawnje šbudžilo. Nowy khěžorstwowym šejm je so na 19. februara do Šarlina šwoťal a je dobra nadžija, so budže w nowym šendženju lēpje hacž prjedawšchi šejm sbože našcheho wōtznego kraja rošpomnicž!

K rošpominanju.

Našchej wocži wšchitko widžitej, jenož niž šebje šameju.

Lut sboža wjazy waži dhžli punt rošoma.

Daliske dobrowólne dary ša wbohe armenisťe šyrotu i pomozny w nufy:

Š Michalškeje wošady psches knjesa duchowneho Łyšerja:	
Ł. w Š.	2 hr. — np
Wud. Šr. w Bud.	3 " — "
Š Čornošholmežanskeje wošady psches knjesa šararja Wendta:	
Žona M. N. i Čorneho Šholmza	1 " — "
	Hromadže 6 hr. — np.

W mjenje wobohich šyrotow wutrobny džak.

Gōlcž, redaktor.

„Bombaj Wōb“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchēch pschēdawańjach „Šerb. Nowin“ na wšach a w Budyšchinje dostacž.